

تشخیص

از آنجایی که بیماری کبد چرب غیر الکلی در بیشتر موارد هیچ علامتی ندارد؛ اغلب زمانی از نظر پزشکی مورد توجه قرار می‌گیرد که آزمایشاتی برای دلایل دیگر مشکلات کبدی انجام شده باشند. این می‌تواند زمانی اتفاق بیفتد که کبد شما در سونوگرافی، غیر معمول به نظر برسد یا اینکه یک تست آنزیم کبدی غیر طبیعی داشته باشید.

تست‌هایی که برای تشخیص و تعیین شدت بیماری انجام می‌شوند شامل موارد زیر هستند:

تست‌های خون

- شمارش کامل سلول‌های خونی
- تست‌های عملکرد کبد و آنزیم کبدی
- تست‌هایی برای هپاتیت ویروسی مزمن (هپاتیت A، هپاتیت C و سایر موارد)
- تست غربالگری بیماری سلیاک
- قند خون ناشتا
- هموگلوبین A1C که نشان دهنده‌ی مقدار پایدار بودن قند خون شماست
- پروفایل لیپیدی که چربی‌های خون، مانند کلسترول و تری گلیسریدها را سنجش می‌کند.

روش‌های تصویربرداری

روش‌های تصویربرداری استفاده شده برای تشخیص بیماری کبد چرب غیر الکلی شامل موارد زیر است:

- **سونوگرافی ساده** که اغلب، زمانی که بیماری کبدی مورد شک باشد، اولین آزمایش است.
- **اسکن توموگرافی کامپیوتری (CT) یا تصویربرداری رزونانس مغناطیسی (MRI)** شکم. این تکنیک‌ها توانایی تمایز بین استئاتوهپاتیت غیر الکلی از بیماری کبد چرب غیر الکلی را ندارند؛ اما ممکن است همچنان مورد استفاده قرار بگیرند.
- **الاستوگرافی (ارتجاع نگاری) گذرا**، یک شکل بهبود یافته از سونوگرافی که سختی کبد شما را سنجش می‌کند. سختی کبد نشان دهنده‌ی فیروز یا ایجاد اسکار است.
- **الاستوگرافی رزونانس مغناطیسی** که تصویربرداری رزونانس مغناطیسی را با الگوهای شکل گرفته توسط موج‌های صوتی تابانده شده به کبد ترکیب می‌کند تا یک نقشه‌ی بصری را ایجاد کند که نشان دهنده‌ی شیب سختی در کل کبد است و بازتاب دهنده‌ی فیروز یا ایجاد اسکار می‌باشد.

آزمایش بافت کبد

اگر سایر تست‌ها قاطع نباشند؛ پزشک ممکن است روشی را برای برداشتن یک نمونه‌ی بافتی از کبدتان توصیه کند (بیوپسی کبد). نمونه‌ی بافتی در یک آزمایشگاه، آزمایش می‌شود تا علائم التهاب یا ایجاد اسکار

روی آن پیگیری شود. بیوپسی کبد ممکن است در برخی بیماران دردناک باشد و خطرات کمی دارد که پزشکتان با جزئیات آن را برای شما شرح می‌دهد. این روش توسط فرو کردن یک سوزن از طریق دیواره‌ی شکمی، به درون کبد انجام می‌شود.

یک رادیولوژیست کلینیک مایو، تصویر به دست آمده از الاستوگرافی رزونانس مغناطیسی (MRE) کبد را نگاه می‌کند که نشان دهنده‌ی مناطق اسکار (فیبروز) به رنگ قرمز است.

درمان

اولین خط درمان معمولاً کاهش وزن از طریق ترکیبی از رژیم غذایی سالم و ورزش است. کاهش وزن، شرایطی که به ایجاد بیماری کبد چرب غیر الکلی کمک می‌کنند را کنترل می‌کند. در حالت ایده‌آل، کاهش ۱۰٪ از وزن بدن، مطلوب است؛ اما اگر شما ۳ تا ۵٪ از وزن اولیه‌ی خودتان را کم کنید، عوامل خطر ساز بهبود می‌یابند. جراحی کاهش وزن نیز یک گزینه برای افرادی است که نیاز به مقدار زیادی کاهش وزن دارند.

پزشک ممکن است به شما توصیه کند که واکسن هپاتیت A و هپاتیت B بزنید تا به حفاظت شما در برابر ویروس‌هایی که ممکن است موجب آسیب بیشتر کبد شوند، کمک کنند.

برای آن‌هایی که سیروز ناشی از استئاتوز کبدی غیر الکلی دارند، پیوند کبد ممکن است یک گزینه‌ی درمانی باشد. پیامدهای پیوند کبد در این گروه جمعیتی، عموماً خیلی خوب است.

درمان‌های بالقوه در آینده

هیچ درمان دارویی که توسط FDA تایید شده باشد برای بیماری کبد چرب غیر الکلی وجود ندارد؛ اما تعدادی از داروها با نتایج امیدبخشی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

**از انتشار ادامه مقاله بعثت رعایت حقوق کپی
رایت مشتریان معذوریم.**